

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**  
**3.Bf.74/2015/8. szám**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év január hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

**v é g z é s t:**

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év november hó 18. napján kelt 6.B.1942/2012/68. számú ítéletét I. r., II. r., III. r., V. r. és VI. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja azzal, hogy I. r. vádlott születési helye helyesen, V. r. vádlott lakóhelye.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s:**

A Fővárosi Törvényszék a 2014. év november 18. napján kihirdetett 6.B.1942/2012/68. számú ítéletében

- I.r. vádlottat 5 rendbeli, a Btk. 305 § a) pontja szerinti hivatali visszaélés büntette, valamint 2 rendbeli, a Btk. 294. § (1) bekezdésében meghatározott, és a (3) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottat az ellene 1 rendbeli, a Btk. 305 § a) pontja szerinti hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

- II.r. vádlottat 2 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 225.§-a szerinti hivatali visszaélés büntette miatt - halmazati büntetésül - 500 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egynapi tétel összegét 300 forintban határozta meg. A kiszabott összesen 150.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére akként rendelkezett, hogy azt napi tételenként egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

- III.r. vádlottat 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 225.§-a szerinti hivatali visszaélés büntette miatt 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egynapi tétel összegét 300 forintban határozta meg és úgy rendelkezett, hogy a kiszabott pénzbüntetést, annak meg nem fizetése esetén, napi tételenként egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

- IV.r. vádlottat mint felbujtót 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 225.§-a szerinti hivatali visszaélés büntette miatt 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte és az egynapi tétel összegét 300 forintban határozta meg. A kiszabott összesen 90.000 forint pénzbüntetés tekintetében úgy rendelkezett, hogy a büntetést annak meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

- V.r. vádlottat 1 rendbeli, a Btk. 293 § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő hivatali vesztegetés büntette miatt 1 évi szabadságvesztésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi

próbaidőre felfüggesztette. Annak végrehajtása esetére úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1000 forintban határozta meg és a kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére úgy rendelkezett, hogy a pénzbüntetést napi tételenként egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

- VI. r. vádlottat I rendbeli, a Btk. 293 § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő hivatali vesztegetés büntette miatt 1 évi szabadságvesztésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1000 forintban határozta meg. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Annak végrehajtása esetére úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a pénzbüntetést napi tételenként egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélettel szemben az ügyész három napi határidő fenntartását követően - a törvényes határidőn belül - az I. r. vádlott terhére, a felmentéssel érintett I. vádpont vonatkozásában bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, ezáltal a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést. II. r., III. r., IV.r., V. r. és VI. r. vádlottak vonatkozásában a meghozott ítéletet tudomásul vette.

I.r. vádlott a büntetés enyhítése, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. IV.r. vádlott az ítéletet tudomásul vette. II. r., III. r., V. r. és VI. r. vádlottak és védőik a jogorvoslati nyilatkozatuk megtételére három napi határidőt tartottak fenn, majd III. r., V. r. és VI. r. vádlottak védői felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész a fellebbezésének indokolásában kiemelte, hogy álláspontja szerint az I. rendű vádlott felmentése az ellene I rendbeli, a Btk. 305 § a) pontja szerinti hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól azért téves, mert a vádlott büntetőjogi felelőssége a titkos információgyűjtés eredményének kirekesztését követően, pusztán a Körözési Információs Rendszer és a híváslista adatainak értékelése alapján is megállapítható.

A III. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában a fellebbezését akként módosította, hogy elsősorban az eljárás megszüntetését, másodsorban a III. rendű vádlott felmentését kérte. Elsődleges kérelme indokául előadta, hogy álláspontja szerint a vádirat nem törvényes, az ugyanis - a vádlottra vonatkozó VI. pontjában - olyan bűncselekményt ró a vádlott terhére, amely tekintetében a nyomozás megszüntetésre került (Tatabányai Nyomozó Ügyészség 2012. november 13. napján kelt Ny.133/2012. számú határozata) illetőleg amely gyanúsítás tárgyát sem képezte. A vádlott szolgálati helye a nyomozás megszüntetésére tekintettel a beosztásból történt felfüggesztés megszüntetése iránt időközben intézkedett is. A kifejtettek a vádirat kellékhányának tekinthetőek, ami miatt a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontja alapján az eljárás megszüntetése indokolt. A másodlagos fellebbezési kérelem indoka szerint az elsőfokú ítélet tényállása a Be. 351. § (2) bekezdés b) és c) pontjai alapján megalapozatlan, hiányos, és több esetben ellentétes az iratok tartalmával is. A megalapozatlanság kiküszöbölhető. Ennek keretében szükséges rögzíteni, hogy a III. rendű vádlott 2009. április 1. napján nem volt járőrszolgálatba vezényelve, ezért rendőri szolgálatot sem láthatott el, amiből

következően őt hivatalos személynek nem lehetett tekinteni. Hivatali bűncselekményt ezért el sem követhetett. Kifogásolható emellett, hogy a törvényszék a tényállás megállapításakor jogellenesen vette figyelembe a titkos információgyűjtés keretében rögzített, a VI. vádpontra vonatkozó telefonbeszélgetést, annak jogi értékelése, és a vonatkozó indokolás is téves. A titkos információgyűjtés eredménye az akkor hatályos Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjának sérelme miatt - mivel a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének nem tett haladéktalanul eleget - nem használható fel. Sérelmes emellett, hogy a bíróság a rögzített beszélgetést egyébként is téves értelemmel, hiányosan tette a tényállás részévé, amelynek tényét a védelem az eljárás során jelezte, azt az ügyész nem vitatta. A rögzített beszélgetés értelme helyesen az, hogy a III. rendű vádlott nem kérte a munkavégzési lehetőséget. A beszélgetésből nem állapítható meg, hogy a III. rendű vádlott előzőleg milyen intézkedést tett és részéről köteleességszegésre vonatkozó ígéret sem hangzik el. A törvényszék annak sem adta indokát, ezáltal megalapozatlan a tényállásnak az a megállapítása, miszerint a III. rendű vádlott és társa olyan tartalmú formanyomtatványt helyeztek el, mely szerint feljelentést tesznek. A vádlott eljárása a jogszabályoknak megfelelt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.109/2015/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a felmentő rendelkezést támadó részében visszavonta, a kiszabott büntetés súlyosítására irányuló részében fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A titkos információgyűjtés törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta, és helytállóan döntött az I. vádpont esetében a bizonyíték mellőzése mellett, a többi vádpont esetében pedig annak felhasználásáról. Álláspontját részletesen megindokolta. A bizonyíték tartalmi elemzése helyes, azt a többi okirati bizonyítékkal és személyi bizonyítási eszközzel helytállóan vetette össze és az I. r. vádlott védekezését törvényes indokok alapján utasította el. A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, és törvényesen határozott az alkalmazandó büntető törvény kérdésben is. A büntetés kiszabásánál a súlyosító körülményeket kiegészítendőnek tartotta a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságával. Rámutatott, hogy az I.r. vádlott esetében a kiszabott büntetés jelentősen elmarad, nemcsak a halmazati, de a legsúlyosabb bűncselekményre irányadó büntetési tétel középmértékétől is. A rendőri hivatásával sorozatosan visszaélő, korrupciós bűncselekményeket is elkövető vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határához közeli büntetés súlytalan és a büntetési célokat nem szolgálja. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésen a Fővárosi Törvényszék 6.B.1942/2012/68. számú ítéletét a kiszabott büntetés tekintetében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, és az I. r. vádlott büntetését súlyosítsa - a szabadságvesztése valamint a közügyektől eltiltása tartamát emelje - az ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

A 2016. január 21. napján tartott másodfokú nyilvános ülésen az ügyész, valamint a vádlottak és védőik bizonyítási indítvánnyal nem kívántak élni.

Az ügyész a perbeszédében az átiratban foglaltakat fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet az I. r. vádlottal szemben változtassa meg, a börtönbüntetés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, egyebekben hagyja helyben.

I. r. vádlott védője perbeszédében kiemelte, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, amely eljárási hiba a másodfokú eljárásban sem küszöbölhető ki. A titkos információgyűjtés eredményeként felmerült adatok felhasználásának aggályosságát a védelem az eljárás során már jelezte: a törvényben írt haladéktalanság követelményének a hatóság eljárása nem felelt meg, hiszen mindössze az eseményeket 3 hónappal, illetőleg 4 és 4 és fél hónappal követően tett feljelentést. Az elsőfokú bíróság indokolása, miszerint összetett, súlyos elemzést igénylő

bűncselekményekről volt szó, törvényes magyarázatként nem fogadható el. Hivatkozott a vádlott ellen a Szolnoki Törvényszék előtt folyamatban volt másik büntetőeljárásra, amelyben a vádlottat a vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentették, és hivatali visszaélés büntetében találták bűnösnek. A bíróság ott kirekesztette a bizonyítékok közül a titkos információgyűjtés eredményét. A bírói gyakorlat változóban van, de még nem egységes. A Fővárosi Ítéltáblának egységes gyakorlatot kell teremtenie. Úgy tűnik, az ítéltábla gyakorlata is az, hogy kizárják a bizonyítékok közül, ha hónapok telnek el. A telefonlehallgatások anyagát ki kell zárni a bizonyítékok közül és abban az esetben a vallomástételeket is meg kell ismételni, és erre figyelemmel hatályon kívül helyezi az elsőfokú ítéletet. Arra az esetre, ha titkos információgyűjtés során beszerzett adatok felhasználhatóaknak a VII. és VIII. tényállási pontban hivatkozottak - ellenérték megjelölésének hiányában - vesztegetés elfogadásának nem értékelhetők és az első fokon kiszabott büntetés enyhítése indokolt. A halmazati elkövetést súlyosító körülményként kétszer nem lehet jogszerűen értékelni, ha pedig megállapítható lenne, hogy a vádlott több munkatársát bevonta, akkor a felbujtói alakzat lett volna rögzítendő. Mivel az ügyészség nem szolgáltatott adatot a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságára, ezért ennek a hivatkozott körülménynek a mellőzése szükséges. Kiemelte, hogy az I. r. vádlott öt éve szolgálat alól felfüggesztés hatálya alatt áll, ezért részére mindössze jövedelmének 50%-át folyósítják Felfüggesztése óta bűncselekményt nem követett el, két gyermekének anyagi támogatásáról gondoskodik.

I. r. vádlott felszólalásában, személyi körülményei tekintetében elmondta, hogy gyerektartást fizet, amelynek összege, a jövedelmétől függően havi 43.000-46.000 forint. A gépjárműhitel-szerződése valamint a diákhitel- és a személyi kölcsönszerződése felmondásra került. Az autóhitel összege 600.000 forint, a diákhitelé 2.300.000 forint. a személyi kölcsöné 700.000 forint. Élettársának jövedelme nincs. A Szolnoki Törvényszék előtt folyamatban volt büntetőügye fellebbezés folytán jelenleg a Szegedi Ítéltábla előtt van folyamatban. Az ügyben tárgyalási határnap 2016. februárra van kitűzve. Egészségi állapotával kapcsolatban előadta, hogy vérnyomásproblémái vannak, vérnyomáscsökkentőt szed. Korábban reumás volt, amelyből többé-kevésbé felgyógyult, emiatt gyógyszert már nem kell szednie. Tünetmentes.

Az I. r. vádlott a nyilvános ülésen a büntetőügy érdemére vonatkozóan külön felszólalni nem kívánt, észrevételeit írásos formában csatolta. Beadványában az álláspontját az ügy egészével kapcsolatban és külön vádpontonként is kifejtette. Sérelmezte, hogy érzése szerint az eljárás során őt eleve bűnösnek kezelték, az ártatlanság vélelme esetében nem érvényesült. Kiemelte, hogy a cselekmények idején magánéleti problémái voltak, az eljárást megelőzően azonban szolgálatát példásan látta el, kollégáival jó viszonyt ápolt. A büntetőeljárás alatt újabb szabálytalanságot nem követett el. Felfüggesztése folytán anyagi helyzete leromlott, bankkölcsönszerződesei felmondásra kerültek. Az eseményeket követően a társadalomba visszailleszkedni igyekszik: tanfolyamot végzett, „Aranykalászos Gazda” végzettséget szerzett, élettársa sikeres pályázatot követően mezőgazdasági vállalkozást indított, amelyben személyesen közreműködik. A vádlott az I. vádpont tekintetében cselekvőségét elismerte, annak jogellenességét csekélynek érezte, ezért azt leplezni sem igyekezett. Megítélése szerint az eljárása a mindenkori bürokráciával szemben a kedvezményezett jogos érdekeinek érvényesülését segítette. A vádlott a II. vádpontot illetően is erre utalt. A kedvezményezett a lefoglalt iratait a szokásos ügymenetben - jogsértően - nem vagy csak évek elteltével kaphatta volna vissza. A III-V. vádpontok kapcsán a vádlott hangsúlyozta, hogy a kollégái a részére az információkat jóhiszeműen adták, az eset kirívó sem volt. Kár nem következett be. A vádlott a VI. vádpont vonatkozásában bűnösségét tagadta, álláspontja szerint annak elkövetése indokolatlan és okszerűtlen lett volna. A kifogásolt beszélgetés félreérthető volt. A vádlott a VII. vádpontot illetően is tagadta bűnösségét. Engedély nélküli közterület foglalásról szó sem esett és a

rendezvényen sem fordulhatott elő a forgalom jogszerűtlen akadályozása. A VIII. vádpont esetében a vádlott elismerte, hogy nem járt el teljes körűen jogszerűen, azonban kiemelte, hogy V. r. vádlottól pénzt nem fogadott el, őt korábban nem ismerte. Erre bizonyítás nem folyt, ami a védekezési jogának sérelmét eredményezte.

II. r. vádlott meghatalmazott védője a perbeszédében az I. r. vádlott védőjének álláspontját maradéktalanul osztva, maga is kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés keretében beszerzett bizonyítékok nem használhatók fel, mert a haladéktalanság feltételei nem teljesültek. Az így beszerzett bizonyítékok kizárandóak a bizonyítékok közül. 2009. február hó 28., március 7. napján hangzott el a telefonbeszélgetés. Az I. r. vádlott is azt írta vallomásában, hogy a II. r. vádlott jóhiszeműen szolgáltatott adatot. Jelentéstételi kötelezettsége volt az I. r. vádlott felé. Sokszor az ügyelet időtartamán kívül is tájékoztak. A rendelkezésre bocsátott beszélgetésekből nem vonható le bűncselekményre következtetés. A hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, csak egyenes szándékkal követhető el. Célzat jelen ügyben nem igazolt, és annak hiányában a bűncselekmény elkövetése sem állapítható meg. A védő ezért - bűncselekmény hiányában - a II. r. vádlott felmentését indítványozta. Másodlagos kérelmében enyhítés kért, különös tekintettel a pénzbüntetés napi számára, a jelentős időmúlásra is figyelemmel.

II. r. vádlott a nyilvános ülésen felszólalni nem kívánt, személyi körülményei tekintetében előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az ott rögzített ingatlan 1:1 arányú tulajdonosa lett. Munkát nem végez. Egyedüli jövedelme a részére folyósított havi nyugdíj.

III. r. vádlott meghatalmazott védője a perbeszédében a fellebbezését, és annak indokolását a csatolt beadványában foglaltakkal egyezően, változatlanul fenntartotta. Utalt a Kúriának a Bfv.I.779/2015. számú ügyben született határozatára. Elsődleges indítványa az volt, hogy a másodfokú bíróság a törvényes vád hiányában szüntesse meg az eljárást. Másodlagos indítványa a III. r. vádlott felmentésére irányult.

III. r. vádlott a nyilvános ülésen felszólalni nem kívánt, személyi körülményei tekintetében előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően CNC forgácsolói vizsgát tett. Nyilatkozata szerint vagyontalan.

V. r. vádlott meghatalmazott védője a perbeszédében az elsősorban felmentést, másodsorban a büntetés enyhítését célzó fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállása téves, és téves a levont jogi következtetés is. Az V. r. és I. r. vádlottak nem tettek vallomást az elsőfokú eljárásban. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az V. r. vádlott bűnösségének megállapítására nincs törvényes lehetőség. A telefonbeszélgetések - jogszerűtlen - felhasználása esetén sem. A védő egyebekben a védőtársai által előadottakhoz csatlakozott. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Enyhítő körülményként kérte értékelni a nagyfokú időmúlást, valamint hogy a vádlott három kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, valamint együttal az elszaporodottság mint súlyosító körülményre utalás mellőzését kérte.

V. r. vádlott a nyilvános ülésen külön felszólalni nem kívánt, a védője által előadottakhoz csatlakozott. A személyi körülményei tekintetében előadta, hogy vidéken lakik, 300.000 forint jövedelme van, Gyermekei 18, 15 és 12 évesek, még tanulnak. Ingatlantulajdonosa van.

VI. r. vádlott meghatalmazott védője a perbeszédében a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsősorban a vádlott felmentését, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan. A 9. oldalon található tényállás egyes megfogalmazásai

sérelmesek. A VII. tényállási pont esetében a bíróság tényből tényre helytelen következtetést tartalmazott, valamint a tényállás több iratellenes megállapítást tartalmazott. A titkos információgyűjtés kizárása a bizonyítékok közül indokolt, a haladéktalanság követelménye ez esetben sem érvényesült. A bizonyítékok értékelése tekintetében utalt rá, hogy az ügyeletes tiszt helyettese nem dönthet egyedül. Bármilyen döntést kizárólag az ügyeletes tiszt hozhatott meg. Az ítélet azon megállapítása miszerint ne rendelkeztek volna engedéllyel, ellentétes az iratok tartalmával. A bíróság a lehallgatási jegyzőkönyveket tévesen, a VI. rendű vádlottra egyoldalúan terhelően értelmezte. A rendelkezésre álló iratok alapján nem állapítható meg, hogy anyagi ellenszolgáltatást ígért.

I. r., II. r., III. r., V. r. vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak nyilatkozatot tenni.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 348.§ (1) és (2) bekezdése alapján, az azt megelőző eljárással együtt - az ítélet IV. r. vádlottra vonatkozó jogerőre emelkedett rendelkezései, továbbá az ügyészi fellebbezés visszavonására figyelemmel jogerőre emelkedett a tényállás I. pontjában rögzített cselekménnyel kapcsolatos, I.r. vádlottat érintő felmentő rendelkezés kivételével - bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta. Az eljárást a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó, a Be. XXVIII/A. Fejezetében rögzített rendelkezésekre is figyelemmel folytatta le. A Be. 373.§ (1) bekezdés I. és II. pontjában meghatározott, az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási szabálysértésre nem került sor. A másodfokú bíróság nem osztotta III.r. vádlott védőjének a másodfokú eljárásban is fenntartott, a vád törvényességét vitató álláspontját. A vád törvényességével kapcsolatos követelményeket a Be. 2.§ (2) bekezdése rögzíti. Eszerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy, pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. Ezen előírásoknak a Tatabányai Nyomozó Ügyészség Ny.133/2012. számú vádirata maradéktalanul megfelel. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy az eljárás folytatásának akadályát képező „res iudicata” hatás kizárólag az ügy érdemében hozott jogerős bírói döntésekhez fűződhet, és a 23/2013. Büntető Elvi Határozatra utalva helyesen rögzítette, hogy a nyomozás során történ eljárási szabálysértések a vád törvényességét a fentiekből adódóan nem érinthetik, azok kizárólag a bizonyítás kapcsán, az egyes bizonyítékok felhasználhatósága körében bírhatnak jelentőséggel, így a védő által hivatkozott okból az eljárás megszüntetésére még e hivatkozás alapos volta esetén sem kerülhetett volna sor. Az ítéltábla indokoltnak tartja azonban megjegyezni azt is, hogy III.r. vádlottal szemben nem a nyomozás folytatására, hanem a Be. 216.§ (1) bekezdése szerinti határidőn belül vádemelésre került sor, így a nyomozás folytatása és azzal összefüggésben a nyomozási bíró Be. 191.§ (3) bekezdése szerinti döntésének szükségessége fel sem merülhet. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra is, hogy a nyomozást megszüntető határozat 2. oldalának utolsó bekezdése alapján a megszüntető rendelkezés kizárólag a III. r. és az I. r. terheltek terhére rótt vesztegetés büntetétére, nem pedig a későbbi vádemelés tárgyát képező hivatali visszaélés büntetétére vonatkozott. A védő által megjelölt Bfv.I.779/2015. számú kúriai határozatban a hamis tanúzással összefüggésben kifejtettek a jelen ügy eltérő tárgyára figyelemmel nem foghattak helyt, az eljárás lefolytatásához ugyanis külön feltételek nem voltak szükségesek, annak eljárási akadályja nem volt.

A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó speciális követelményeket is. A három hónapos tárgyalási időköz túllépése miatt a tárgyalás megismétlésére vonatkozó, a Be. 554/L.§ (2) bekezdésében előírt kötelezettségének eleget téve a 2014. szeptember 04. napján tartott határnapon a tárgyalást előlről kezdte. A tárgyalás addigi anyagának ismertetésével történő megismétlés a 97/2012. Bk. véleménynel összhangban álló volt.

A bizonyítási eljárás során a terheltek és a tanúk kihallgatása, a figyelmeztetések törvényesek voltak, a bíróság a tanúkihallgatások elején, a Be. 85.§ (3) bekezdésében írtak szerint a relevanciával bíró vallomástételi akadályokat tisztázta, a tanúk figyelmeztetésére ennek megfelelően a szükséges körben került sor. A figyelmeztetések és az arra adott válaszok a jegyzőkönyvekben rögzítésre kerültek. A Be. 291.§ (1) bekezdésének megfelelően került sor III.r. vádlott nyomozás során gyanúsítottként tett vallomásának a felolvasására, és a Be. 291.§ (2) bekezdése és a Be. 297.§ (2) bekezdésében írtak szerint törvényesen járt el amikor a tanúk részletes kihallgatását követően az eljárás korábbi szakaszában tett vallomásaikat a tárgyalás anyagává téve, az eltéréseket feltárta, azokra az érintetteket nyilatkoztatta. A releváns okirati bizonyítékokat teljes körűen a tárgyalás anyagává tette, a kérdezés és észrevételezés jogát maradéktalanul biztosította.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a védelem által a titkos információgyűjtés során szerzett bizonyítékok bizonyítékként történő felhasználásával kapcsolatban előadott kifogásokat sem. A Fővárosi Törvényszék ítéletének 38-43. oldalán kimerítő alapossággal ismertette a vonatkozó bírói gyakorlatot és a jogfejlődést, majd - a felülbírálat tárgyát képező bűncselekmények vonatkozásában - a 74/2009. BK. Véleményben írtaknak megfelelően érdemben helyes következtetésre jutott, amikor úgy ítélte meg, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználható. Indokolása azonban kis részben korrekcióra és kiegészítésre szorul. A titkos információgyűjtés kapcsán különbséget kell tenni a bizonyíték beszerzése és a bizonyítás eredményének felhasználhatósága között. Titkos információgyűjtés esetén megindult büntetőeljárásról nem beszélhetünk, így a bizonyíték beszerzésének törvényessége a Be. 76.§ (2) bekezdése szerint, az akkori ágazati szabályok szerint ítélandó meg. A bizonyíték felhasználása azonban nem válhat el a cselekmény elbírálásától, így annak kapcsán a Be. 11.§ (1) bekezdése szerint a törvényességi vizsgálatot a cselekmény elbírálásakor és nem titkos információgyűjtés engedélyezése, végrehajtása, vagy a feljelentés idején hatályos törvény szerint kell elvégezni. Tekintettel azonban arra, hogy e vizsgálatot az elsőfokú bíróság - ellentétes álláspontja ellenére - ítélete 43. és 44. oldalán maga is elvégezte, a bekövetkezett jogszabályi változások pedig a szerzett bizonyítékok felhasználhatóságát érdemben nem érintették, e tévedésnek sem az ügy érdemére, sem az ezzel kapcsolatos indokolási kötelezettség teljesítésére kihatása nem volt.

A Be. 206/A.§ (1) bekezdés b) pontjában írtak teljesülésével kapcsolatos védelmi kifogások kapcsán - a törvénymódosításhoz fűzött miniszteri indokolással összhangban - utalni kell arra is, hogy a haladéktalanság nem közelíthető meg pusztán mennyiségi alapon, hanem minden esetben az eset összes körülményei alapján, az információgyűjtés idején (és nem bizonyítási eljárás végén) rendelkezésre álló adatok mennyisége és minősége tükrében, az ügy jellegére, az érintett személyek számára, kapcsolatuk jellemzőire, és nem utolsósorban a titkos információgyűjtés engedélyben meghatározott céljára figyelemmel ítéltető meg.

Az ágazati törvények, így a jelen esetben a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 73.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a nyomozó hatóság vezetője akkor rendeli el haladéktalanul a különleges eszköz alkalmazásának megszüntetését, ha az az engedélyben meghatározott célját elérte, a határidő lejárt, a további alkalmazásától eredmény nem várható, vagy a sürgősségi elrendelés esetén azt a bíró utóbb nem engedélyezte. A Be. 206/A.§ (1) bekezdésében írtak e rendelkezésekre figyelemmel is értelmezendők.

A jelen ügyben a titkos információgyűjtésre - annak keretében I. r. vádlott 00-00-000-0000 hívószámú mobiltelefonjának a lehallgatására a Fővárosi Bíróság Elnökének T.El.0069/2/2009.Tük. számú igazolása, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.TBN.0014/2/2010.Tük. számú végzése alapján az 1978. évi IV. törvény 250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette és az 1978. évi IV. törvény 225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntette felderítése érdekében került sor. Az engedély alapján a titkos információgyűjtésre 2009. január 15. napján 16 órától - a hosszabbításra figyelemmel - 2009. július 12. napján 16 óráig volt lehetőség. A titkos információgyűjtés kezdeti szakaszában szerzett adatok a rendőri állomány

további tagjainak érintettségére és az I.r. vádlott, valamint egyes állampolgárok közti rendszeres kapcsolatra utaltak. E kapcsolat jellege, az érintett személyek köre, a büntetőeljárás alapját képező bűncselekmény jogi minősülése azonban ekkor még nem volt megítélhető, nem lehetett állást foglalni abban, hogy kik és pontosan milyen bűncselekmény elkövetésével gyanúsíthatók, így a titkos információgyűjtés az Rtv. 63.§ (1) bekezdésével összhangban álló célját - az engedélyben meghatározott bűncselekmények és elkövetők felderítését - ekkor még nem érte el. Következésképpen a jelen ügyben az információ megszerzését és a feljelentés megtételét nem választotta el olyan időintervallum, melyből a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok készletre gyűjtésére, a legalitás elvének megsértésre lehetne következtetni, különös tekintettel arra, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a tevékenységét a határidőn belül befejezte és a feljelentési kötelezettségének is e határidő lejárta előtt eleget tett, így a védői álláspontokkal szemben a titkos információgyűjtés eredménynek bizonyítékként történő felhasználása törvényes volt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e szempontok figyelembe vételével az I. tényállási pont kapcsán tévesen került sor a titkos információgyűjtés anyagának a bizonyítékok köréből történő kirekesztésére, a felmentő rendelkezéssel szemben bejelentett ügyészi fellebbezés visszavonása okán azonban annak korrekciójára a másodfokú bíróságnak a Be. 348.§ (2) bekezdésében írtak miatt eljárásjogi lehetősége nem volt.

A Fővárosi Törvényszék a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat indokolásában részletesen, iratszerűen megjelölte, majd okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek megfelelően, a Be. 78.§ (3) bekezdésében írtak szem előtt tartásával, egyenként és összességükben is értékelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

A vádlottak másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján kizárólag az elsőfokú ítélet személyi körülmények körében tett megállapításai szorulnak helyesbítésre, illetve kiegészítésre az alábbiak szerint:

I.r. vádlott „aranykalászos gazda” képesítéssel rendelkezik, eredményes pályázatot követően élettársával ingatlan vásárolt a településen, ahol mezőgazdasági vállalkozásba fogtak. Összegében 3.600.000,- Ft összegű lejárt kölcsöntartozása van, gyermekei után havi 56.000,- Ft összegű tartásdíjat fizet. Magas vérnyomás megbetegedésére gyógyszeres kezelésben részesül, korábbi reumás betegséggel kapcsolatban orvosi kezelésre már nincs szüksége.

II.r. vádlott a 7-8 millió forint értékű ingatlan kizárólagos tulajdonosa.

III.r. vádlott CNC forgácsoló szakképzettséget szerzett, vagyontalan.

V.r. vádlott havi jövedelme 300.000,- forint, háztartásában élő felesége további 120.000,- forint jövedelemre tesz szert. Vagyonát képezi a lakcíme szerinti ingatlan.

Egyebekben a Fővárosi Törvényszék által rögzített történeti tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésébe írt hibáktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése és a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság példás alapossággal eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Ennek keretében részletesen tényállási pontonként adott számot arról, hogy a megállapított tényállást mely bizonyítékokra alapította, mely bizonyítékot és miért fogadott el, mit és milyen okból vetett el, ténybeli következtetéseit mely adatokra alapítva, miként vonta le. A tényállásban írt

bűncselekmények elkövetését a titkos információgyűjtés törvényesen felhasznált hanganyaga és az azokból készült kivonatok, tanúvallomások és okirati bizonyítékok az ítélet 45-53. oldalán kifejtettek szerint a másodfokú bíróság álláspontja szerint is aggálytalanul alátámasztják. A tényállás II. pontjában írtakat az I.r. vádlott maga sem vitatta. A III-IV. tényállási pontok kapcsán az ítélet 47-48. oldalán az elsőfokú bíróság logikus érveléssel vetette el a II.r. vádlott jóhiszeműségére vonatkozó a másodfokú eljárásban is előadott védelmi felvetéseket, indokaival az ítélet tábla is egyetértett. A tényállás VI. pontját illetően - szemben a III.r. vádlott védőjének véleményével - az 1. számú tanúvallomása, a tanú és az I.r. vádlott, valamint az I.r. vádlott és a III.r. vádlott közti telefonbeszélgetés anyagából a másodfokú bíróság álláspontja szerint is okszerű következtetés vonható arra, hogy a gépkocsival elkövetett szabálysértés miatt az intézkedés a telefonhívás idején még nem fejeződött be, A III.r. vádlott a járművezetővel szemben nem figyelmeztetést alkalmazott, az ügy „kivételére” irányuló kérés és az abba történő beleegyezés ugyanis egy már befejezett intézkedés esetén értelmezhetetlen. Annak ténye, hogy a feljelentés az ügyeleti dokumentációban nem szerepel, a lehallgatási anyag tükrében nem arra utal, hogy az intézkedést a III.r. vádlott még az I.r. vádlott megkeresése előtt figyelmeztetéssel befejezte, hanem - éppen ellenkezőleg - arra, hogy a szabálysértés kapcsán köteleességszegő módon intézkedésre nem került sor. Azzal a védői felvetéssel kapcsolatban hogy a III.r. vádlott nem kért közreműködésért cserébe előnyt (munkavégzési lehetőséget), utalni kell arra, hogy az elsőfokú bíróság - amint azt az ítélet 50. oldalának utolsó bekezdésében kifejtette, jogtalan előnyként helyesen az 1. számú tanúval szembeni rendőri intézkedés elmulasztását értékelte. A VII. és VIII. tényállási pontok kapcsán az elsőfokú eljárásban a bizonyítási eljárás ismételt megnyitása és további megkeresések útján került tisztázásra, hogy 2009. május 03. napján és 2009. június 16. napján a tényállásokban megjelölt helyszínekre közterület-használati engedély kiadásra senkinek nem került (6.B.1942/2012/67). Az elsőfokú bíróság által az indokolás 52. oldalán hivatkozott telefonbeszélgetéseken túl a 2009.05.02. 13:05 perckor majd 2009.06.12. 09:35 órakor a VI. r. és az I. r. vádlott közötti beszélgetések („a fiúval beszéld már meg a szotyit is, hogy tudjam nekik mondani”, „hívj vissza és mondd meg, hogy mennyi és akkor veled intézem”, „Az ő gépe fog ott dolgozni, meg ő lesz ott kint a helyszínen és ő fogja az anyagi részét is intézni veled”....”És akkor megmondod, megbeszélitek az anyagi részét, megbeszéltek mindent jó?” aggálytalan következtetés volt vonható arra is, hogy az I.r. vádlott anyagi ellenszolgáltatás fejében vállalta, hogy a már kifejtettek szerint a tudomására jutott engedély nélküli munkák zavartalan - rendőri intézkedéstől mentes - elvégzését biztosítja. A hivatkozott bizonyítékok alapján az ítélet 53. oldalán írtak szerint helyes a köteleességszegésre vonatkozó elsőbírói következtetés is.

A fentiekre tekintettel a felmentést célzó védelmi fellebbezések valójában az elsőfokú bíróság által részletesen és iratszerűen megjelölt bizonyítékok eltérő mérlegelésére, lehallgatás során rögzített beszélgetések során elhangzottakból eltérő ténybeli következtetések levonására irányulnak, de - miután a megalapozott tényállást támadják - a felülmérlegelés tilalma folytán, a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A Fővárosi Törvényszék az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére is, a Btk. 2.§ (1) és (2) bekezdésére figyelemmel törvényesen alkalmazta a szabadságvesztés büntetéssel sújtott I.r., V.r. és VI.r. vádlottak esetében az elbíráláskori, míg a pénzbüntetéssel érintett II.r. és III.r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályos büntető törvényt.

A büntető törvénnyel összhangban álló a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésére is. A tényállás II. pontjában írt cselekmény kapcsán utalni kell azonban arra is, hogy a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv.) 84.§ (2) bekezdése rögzíti, hogy a Rendőrség a törvényben meghatározott feladatai teljesítése érdekében kérhet adatot a különböző

nyilvántartásokból. A magáncélú adatigénylés - miután arra nem rendőri feladatok ellátása érdekében került sor - a célhoz kötöttség elvének sérelmét és így visszaélésszerű joggyakorlást eredményez, melyet az adatigénylés valós célját a tényleges adatlekérő előtt elhallgató I.r vádlott tettesként valósított meg. A jogtalan előnnyel kapcsolatban a törvényszék által az ítélet 45. oldalán kifejtettek helytállóak. Nem az Rtv. 1. és 2.§-ában meghatározott feladatok ellátásával összefüggésben - ennek következtében a hivatali helyezettel visszaélve - került sor a tényállás III-IV-V. pontjában rögzítettek szerint a szórakozóhelyeket érintő ellenőrzésekről szóló információk megszerzésére és érintettek részére történő továbbítására. E cselekmények célja a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem lehetett más, mint a szórakozóhelyek előzetes tájékoztatása és így az ellenőrzésre való felkészülés lehetőségének, azaz részükre jogtalan előnyös helyzetnek a biztosítása. A VI. VII. és VIII. tényállási pontok esetében a törvényszék által kifejtetteken túl megjegyzendő, hogy a rendőrt az intézkedési kötelezettség az Rtv. 13.§ (1) bekezdése alapján terheli. Eszerint a rendőr intézkedni köteles, ha a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, vagy ilyet tudomására hoznak, ennek elmulasztása kötelességszegés. A III.r. vádlott védőjének érvelésével szemben az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a tényállás VI. pontjában a III.r. vádlott hivatalos személyként járt el, ennek megítélése során ugyanis nem a munkavégzésre irányuló jogviszony jellegének, hanem a közhatalmi jogosítványok gyakorlásának van jelentősége. A szükséges és arányos intézkedés megválasztására, majd az annak végrehajtásával kapcsolatos döntésekre a jelen esetben hatósági jogkörben került sor, a cselekményt tehát a III.r. vádlott hivatalos személyként valósította meg.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása kapcsán az enyhítő és súlyosító körülményeket alapvetően helyesen tárta fel. Az I.r. vádlott védőjének álláspontjával szemben a többszörös halmazat súlyosító körülmény (56/2007.Bk. Vélemény III/6.pont). A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség ugyanakkor alappal hivatkozott arra, hogy a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságát súlyosító körülményként indokolt figyelembe venni. A már hivatkozott 56/2007.Bk. Vélemény III/11. pontja szerint ehhez ugyanis nem szükséges konkrét statisztikai adatok felhívása, elegendő, ha ez az adott területen és időben a köztudomás szerint fennáll.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a bűnösségi körülmények e kisebb korrekciója ellenére is valamennyi vádlott esetében a bűncselekmények tárgyi súlyával és a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel arányos büntetés szabott ki, annak sem érdemi enyhítése, sem pedig - a súlyosítási tilalommal nem érintett I.r. vádlott esetében - lényeges súlyosítására, a bekövetkezett közel 7 éves időmúlás mellett, nem indokolt. A cselekmények jellege, az I.r. vádlott esetében a többszörös bűnhalmazat és az elkövetésben játszott vezető szerepe a büntetése enyhítését sem indokolja. A bírói gyakorlat következetes abban is, hogy a korrupciós bűncselekményben érintett hivatalos személyek vonatkozásában a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére a büntetési célok elérése érdekében csak kivételesen kerülhet sor, ilyen körülményeket a lényegében magánszemélyeknek rendőri szolgáltatásokat nyújtó I.r. vádlott esetében az ítélet tábla az I. r. által a másodfokú nyilvános ülésen előadottak (gazda képzettség megszerzése, vállalkozási tevékenység elindítása, magas vérnyomás betegség) mellett sem talált.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztések végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára, továbbá V. r. és VI.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések törvényesek. A jogszabályoknak megfelelően és indokoltan került sor ezen vádlottak esetében a pénzbüntetés alkalmazására is.

A kizárólag hivatali visszaélést megvalósító, rendezett életvitelű II.r, és III. r. vádlottak esetében az enyhítő szakaszt törvényesen alkalmazva szabott ki pénzbüntetést. A pénzbüntetés napi tételeinek száma megfelel a belső arányosság követelményének, kellően tükrözi a bűncselekmények tárgyi súlyát, az egy napi tétel összeg igazodik a vádlott vagyoni-jövedelmi viszonyaihoz.

Helyesen járt el a Fővárosi Törvényszék, amikor a 8/2015.(IV.17) AB határozatban írtakkal összhangban hivatalból vizsgálta a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak előzetes mentesítésre való érdemességét és a bűncselekményt nem rendőrként megvalósító V. r. és VI. r. vádlottak esetében a büntetlen előéletükre és az elhúzódo büntetőeljárásra tekintettel lehetőséget látott arra, hogy őket a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól előzetesen mentesítse.

Törvényesen rendelkezett a járulékos kérdések tekintetében is.

A személyi adat- és lakcímnyilvántartás adatai alapján I.r. vádlott születési helye helyesen, míg V.r. vádlott lakóhelye szám.

Összességében a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét - annak helyes indokaira tekintettel -I.r. Vádlott születési helyének és V. r. vádlott lakóhelyének pontosítsa mellett a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

**Budapest, 2016. év január hó 21. napján**

**Dr. Nehrer Péter s.k.**  
**tanács elnöke**

**Dr. Szalai Géza s.k.**  
**előadó bíró**

**Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.**  
**bíró**

**a**

A Fővárosi Törvényszék 2014. év november hó 18. napján kelt 6.B.1942/2012/68. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.74/2015/8. számú végzése folytán 2016. év január hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

**Budapest, 2016. év január hó 21. napján**

**. Nehrer Péter s.k.**  
**a tanács elnöke**

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző